

Sygn. akt II Cz 1087/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Bożena Badenio – Gregrowicz

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

SO Agnieszka Bednarek – Moraś (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 12 lipca 2012 r. w S.

sprawy z powództwa E. G. i S. G.

przeciwko Bankowi (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 09 marca 2012 r., sygn. akt I C 639/11;

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1087/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 09 marca 2012 r., sygn. akt I C 639/11, Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim udzielił zabezpieczenia powodowi E. G. i S. G. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. J. przeciwko E. G. i S. G. pod sygnaturą Km 2474/11 – do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu orzeczenia, Sąd I instancji podniósł, iż w niniejszej sprawie powodowie wskazali, że podstawą wystawienia przedmiotowego tytułu egzekucyjnego była umowa pożyczki gotówkowej, zawarta przez nich w celu udzielenia wsparcia finansowego J. N., który - jak wskazali - podstępnie nakłonił ich do wzięcia pożyczki, obiecał ją spłacać, a następnie zniknął z pieniędzmi. Powodowie wskazali, że w taki sposób oszukał wiele osób. Pozwany bank współdziałał - ich zdaniem udzieleniu dość znacznej pożyczki, mimo, że powodowie nie mieli wystarczających dochodów. Dalej, Sąd zaznaczył, że na podstawie oświadczeń złożonych na rozprawie przez powodów uznał, że ich roszczenie zostało uprawdopodobnione. Sąd uznał też, że powodowie posiadają interes prawny w udzieleniu im zabezpieczenia, albowiem, ewentualne dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi mogłoby uniemożliwić osiągnięcie celu, do którego zmierzają swoim powództwem. Nadto, Sąd Rejonowy wskazał na dyspozycję przepisów art. 730 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 2 k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wywiodła strona pozwana, zaskarżając je w całości. Pełnomocnik żalącej wniosł o: 1. zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że oddalić wnioski powodów E. G. i S. G. o zabezpieczenie

roszczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego; względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania; 2. wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia; 3. zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia strona pozwana podniosła, że w uzasadnieniu orzeczenia, Sąd nie sprecyzował bliżej na czym miałyby polegać uniemożliwienie pozwanym osiągnięcie celu powództwa w wyniku prowadzenia egzekucji oraz, że w stosunku do pozwanej, zarzut ten jest całkowicie chybiony. W ocenie pełnomocnik żalącej, w przypadku uwzględnienia powództwa, nie istnieje obawa, że powodowie nie odzyskają wyegzekwowanych świadczeń. Dalej, wskazał, że Sąd bezpodstawnie udzielił zabezpieczenia roszczeniu powodów poprzez zawieszenie prowadzonego postępowania egzekucyjnego, albowiem osiągnane dochody oraz fakt posiadania własnego mieszkania, pozwalała pozwanej przyjąć, że powodowie posiadali zdolność do spłaty przedmiotowej pożyczki, zwłaszcza, że powodowie deklarowali cel mieszkaniowy pożyczki. Pozwana podkreśliła też, że pożyczka udzielona powodom była pierwszą pożyczką, która została przez nich przekazana bliskiemu krewnemu J. N. i dopiero następne pobrane przez powodów pożyczki, często w znacznie wyższych kwotach, w innych bankach i instytucjach finansowych zostały pobrane przez pozwanych dla J. N. bez posiadanej zdolności kredytowej przy popełnieniu prawdopodobnie przy udziale powodów czynu niedozwolonego. Pełnomocnik żalącej wskazał też, że Sąd nie uwzględnił faktu, iż powodowie przy prowadzeniu przeciwko nim postępowania egzekucyjnego ze świadczeń emerytalno - rentowych są chronieni przepisami ustawy dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. 2009., Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Dodatkowo, pełnomocnik pozwanej podniósł, iż istnieje małe prawdopodobieństwo prawomocnego zakończenia sprawy w najbliższym czasie – w przypadku bowiem zawieszenia przez Sąd z urzędu postępowania w niniejszej sprawie na okres trwania prowadzonego postępowania karnego w stosunku do osoby J. N. – niniejsze postępowanie może potrwać kilkanaście lat. Podkreślił też, że z informacji pełnomocnika powodów przedstawionej na rozprawie w dniu 01 marca 2012 r. wynika, że w powodowie zawierają obecnie ugody w zakresie spłaty zadłużenia z innymi bankami i instytucjami, które udzieliły im następnych pożyczek. Wówczas w przypadku zawieszenia egzekucji pozwany będzie osobą poszkodowaną w stosunku do innych wierzycieli. Na zakończenie, pełnomocnik pozwanej wskazał, że przeprowadzony u pozwanej audyt wewnętrzny nie wykazał nieprawidłowości przy udzielaniu przez pozwanego przedmiotowej pożyczki.

W odpowiedzi na zażalenie pozwanej, pełnomocnik powodów wniósł o oddalenie przedmiotowego zażalenia oraz o zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 730 § 1 k.p.c. stanowi, iż w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Paragraf 2 wskazanego przepisu stanowi, iż interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, zaś § 3, że przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należną ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Mając powyższe na uwadze należy więc stwierdzić, że przy ustalaniu zabezpieczenia sąd bada jedynie czy zachodzą łącznie dwie, wyżej wskazane przesłanki, tj. uprawdopodobnienie zarówno roszczenia, jak i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, nie bada natomiast samej zasadności roszczenia. Jednakże Sąd winien również przy wyborze sposobu zabezpieczenia uwzględnić interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. Nadto,

Sąd udzielając zabezpieczenia winien baczyć, aby nadawało się ono do wykonania. Jednocześnie, udzielone zabezpieczenie, ma odpowiadać (tj. nie może przekraczać) wniosku podmiotu, który go złożył.

Dodać przy tym wypada, że roszczenie jest wówczas uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie; przy czym uprawdopodobnienie roszczenia może polegać na przedstawieniu środków dowodowych wskazujących na okoliczności faktyczne, z których roszczenie wynika (art. 243 k.p.c.). Nadto, Sąd Okręgowy zauważył, że uprawdopodobnienie nie przesądza udowodnienia mogącego być podstawą do pozytywnego rozstrzygnięcia co do meritum sprawy. Istotą postępowania zabezpieczającego jest bowiem to, że Sąd dokonuje jedynie pobieżnej (wstępnej) analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 30 stycznia 2012 r., I ACz 67/12).

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy uznał, że ziściły się obie w/w przesłanki. Stanowisko to, Sąd Okręgowy, na obecnym etapie postępowania aprobuje.

Ze złożonych przez stronę powodową pism procesowych w niniejszej sprawie wynika, że oparli oni swoje roszczenie na przepisie art. 840 § 1 k.p.c., który to przepis określa przesłanki do żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Wbrew zarzutom pozwanej, roszczenie powodów, w świetle ponoszonych przez nich na obecnym etapie postępowania okoliczności zostało na jednej z przesłanek określonych w powyższym przepisie. Powodowie bowiem kwestionują istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem; twierdzą, że do zawarcia przez nich umowy pożyczki stanowiącej podstawę wydania tytułu wykonawczego, doszło na skutek podstępu J. N., który współdziałał z pracownikami Banku. W tym też zakresie odwołują się do faktu, że z uwagi na już wówczas obciążające ich zobowiązania kredytowe, które zaciągnęli na remont mieszkania (w łącznej kwocie około 52.000 zł), nie posiadali zdolności kredytowej, a pomimo tego, ich wniosek złożony za namową J. N. został uwzględniony. Przy tym, w złożonych informacyjnie wyjaśnieniach opisali oni przebieg wizyt w Oddziale Banku, sposób zachowania J. N., M. N. i K. M.. Wskazali także na obiekcje pracownika Banku przy pierwszej wizycie oraz sposób zachowania tego samego pracownika Banku, podczas drugiej wizyty. Przedstawili także okoliczności, w jakich doszło do podpisania przez nich kolejnych umów o pożyczek, w tym umowy pożyczki, związanej z przedmiotowym postępowaniem oraz, w jakim celu umowy te były zawierane.

W ocenie Sądu II instancji, analiza twierdzeń powodów i przedłożonych przez nich dokumentów pozwala stwierdzić, iż jest szansa na istnienie roszczenia. Takie natomiast stanowisko jest wystarczające do udzielenia zabezpieczenia, bowiem w art. 730¹ k.p.c. mowa jest wyłącznie o uprawdopodobnieniu roszczenia, a nie o jego udowodnieniu. O tym bowiem, czy faktycznie doszło do przedawnienia roszczenia, a w konsekwencji, czy zachodzą podstawy do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, zadecyduje sąd rozpoznający sprawę co do jej istoty.

Wobec powyższego Sąd II instancji uznał, iż roszczenie powodów jest uprawdopodobnione, a podniesiony przez pozwaną zarzut na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew zarzutom zażalenia, uprawdopodobniony został interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Jakkolwiek bowiem, rację ma zażąca, że brak zabezpieczenia nie uniemożliwi osiągnięcia celu postępowania w sprawie, jednakże w razie uwzględnienia powództwa powodów, odzyskanie przez nich pieniędzy, nawet z takiej instytucji jak pozwana, będzie znacznie utrudnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Sąd Odwoławczy nie orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego, albowiem przedmiotowe postanowienie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie (vide art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.).